

POSUDEK vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení studenta: Bc. Libor Hrdý

Název rigorózní práce: *Christologie v díle Josefa Zvěřiny*

Oponent: Doc. ThDr. Jiří Vogel, Th.D.

V Praze 26. května 2016

Libor Hrdý se ve své diplomové práci pokouší charakterizovat základní christologické figury v teologických dílech Josefa Zvěřiny, navázat na předchozí badatelské práce věnované tomuto mysliteli a zároveň aktualizovat povědomí o jeho díle. V závěrečné kapitole poslední z cílů (dle mého cíl nedosažitelný) ještě rozšiřuje o aktualitu Zvěřinovy teologie. Dosud zcela nezpracované christologické téma je vymezeno v souvislosti s vydanými studii, které se věnují Zvěřinovu myšlenkovému odkazu. Je zjevné, že Libor Hrdý má komplexní přehled. Po stránce metodologické Hrdý splnil základní kritéria: díky dostatečnému přehledu o literatuře, vymezil prostor, kterým se dosud nikdo příliš nezabýval a jasně stanovil cíle, což je základním předpokladem úspěšně zvládnuté práce.

První kapitola charakterizuje základní pojmy Zvěřinovy teologie, která je specifická zejména pochopením světa jako pole či nezoraného úhoru a důrazem na *agapé* plynoucí z nitrotrojčinného společenství Boha. Toto vymezení je důležité pro pochopení Zvěřinovy christologie a je zcela namístě. Jedinou námitku mám k názvu kapitoly, která by se měla jmenovat spíše „Uvedení do pojmosloví Zvěřinovy teologie“ než „Určení kategorií Zvěřinovy christologie“. Následující kapitola je věnována zejména analýze Zvěřinova pochopení pojmu *persona*, ve kterém se opět odráží Zvěřinovo *agapální* téma. Mezi výklad traktátu o Kristově osobě a o Kristových činech je poněkud netradičně vložena kapitola věnovaná Kristovu Horskému kázání, jehož důležitost Zvěřina vnímal patrně opět s důrazem na tematizaci lásky, kterou interpretuje dynamicky v ontologicko-etickém schématu odkazujícím ke konkrétní Kristově výpovědi. Ve Zvěřinově soteriologii Hrdý začíná rozvíjet souvislosti se světovou katolickou teologií, nejprve s dokumenty II. vatikánského koncilu a s dokumentem Jana Pavla II. *Redemptor hominis*, v následující kapitole pak s dalšími myšlenkami papeže Jana Pavla II., Karlem Rahnerem a Pierrem Teilhardem de Chardinem. V závěru sumarizuje dílčí postřehy a potvrzuje naplnění cílů práce. Za závěrečnou kapitolu vkládá pro lepší pochopení Zvěřinovy teologie jeho biografii ve formě přílohy.

Po obsahové i formální stránce práce splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Vedle menších obsahových připomínek, jež jsem uvedl již v textu, zmiňuji pouze dvě formální. První se týká pravopisných chyb (vyznačil jsem v textu, který jsem měl k dispozici), druhá ne zcela povedeného anglického Summary.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení v rozmezí 1-2.